TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A III-A CIVILĂ
DOSAR NR. 16245/3/2020
Sentința Civilă 901/04.06.2021

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **RUSINOIU LAURENȚIU DANIEL**,

reprezentat și cu domiciliul procesual ales la SILVIA USCOV – CABINET DE AVOCAT, cu birou de lucru în București, str. Titus nr. 23, sector 4, e-mail: silvia.uscov@uscov.eu, tel: 0745.947.310, în calitate de **APELANT-RECLAMANT**, în contradictoriu cu:

- **STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE** (mai departe **„*Statul român*”**) cu sediul în Bulevardul Libertății, nr.16, sector 4, mun. Bucuresti, cod postal 050706, e-mail: PetitiiMFP@mfinante.gov.ro, tel.: 021.319.97.52, în calitate de **INTIMAT-PÂRÂT;**

- **STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL SĂNĂTĂȚII** (mai departe **„*Statul român*”**) cu sediul în strada Cristian Popisteanu, nr.1-3, sector 1, mun. Bucuresti, cod postal 010024, e-mail: relatii.publice@ms.ro, tel. 021.307.25.00, în calitate de **INTIMAT-PÂRÂT;**

- **DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ BRĂILA** (mai departe **„*DSP Brăila*”),** cu sediul in strada. Constantin Dobrogeanu Gherea, nr. 2 bis, Brăila, jud,. Brăila, cod poștal 810073, tel. 0239.613.505, e-mail: dspj.braila@dspbr.ro, în calitate de **INTIMAT-PÂRÂT;**

- **INSTITUȚIA PREFECTULUI – JUDEȚUL BRĂILA** *((*mai departe **„*Instituția prefectului*”),** *prin prefect, cu sediul în* Piața Independenței nr.1, Brăila, jud. Brăila, cod poștal 810210, e-mail: prefect@prefecturabraila.ro**,** în calitate de **INTIMAT-PÂRÂT;**

- **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ “DUNĂREA” AL JUDEȚULUI BRĂILA** (mai departe **„*ISU Brăila*”),** cu sediul în Bulevardul Dorobanți nr 468, Brăila, jud. Brăila e-mail: situatii_urgenta@isubraila.eu, tel: 0239.611.212, în calitate de **INTIMAT-PÂRÂT;**

în temeiul art. 30, art. 470 și urm. din Noul Cod de procedură civilă, prin avocat Silvia Uscov, formulez prezentul:

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

APEL

împotriva Sentinței Civile nr. 901/04.06.2021 pronunțată de Tribunalul București

Secția a III-a Civilă în dosarul nr. 16245/3/2020

Prin care solicit instanței:

- **Admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței civile apelate și, pe cale de consecință:**

I. Respingerea excepției lipsei calității procesuale active invocate de Intimatele-Pârâte Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Statul Român prin Ministerul Sănătății și Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea" Brăila și

II. Admiterea cererii de chemare în judecată, urmând a dispune în consecință:

1. **Obligarea în solidar a Pârâților la plata sumei în cuantum de 250.000 lei, reprezentând daunele morale cauzate prin faptele ilicite întreprinse în perioada 20.03.2020 – 03.04.2020, respectiv:**
    - **125.000 de lei pentru repararea prejudiciului suferit ca urmarea a instituirii unei măsuri nelegale privative de libertate – carantina instituționalizată**
    - **125.000 de lei pentru repararea prejudiciului generat de tratamentele degradante generate de punerea în executare a măsurii de carantinare**
2. **Obligarea în solidar a Pârâților la plata dobânzii legale aferentă capătului de cerere nr. 1, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii ce se va pronunța în prezenta cauză și până la data plății efective a acestei sume**
3. **Obligarea în solidar a Pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze, atât la fond, cât și în apel**

Conform art. 29 alin. 1 lit. j) din OUG 80/2013, prezentul apel este scutit de la plata taxei judiciare de timbru, motivarea regăsindu-se în cuprinsul apelului la final.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
W www.uscov.eu
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu

CONSIDERENTE:

Situația de fapt și rezumatul sentinței civile pronunțate de Tribunalul București

Începând cu 01.01.2018, sunt angajat la Vard Tulcea, fiind responsabil cu administrarea șantierului naval. Ulterior, la data de 01.07.2019, am fost detașat ca Director de Producție în Șantierul Ancona-Fincantieri din Italia, unde mă aflăm la momentul escaladarii situației epidemiologice din luna martie 2020.

Având în vedere răspândirea rapidă a noului coronavirus SARS-CoV-2 din regiunea Wuhan, Republica Democrată China, inclusiv pe continentul european, statele care s-au confruntat cu un număr crescând de cazuri, precum Italia, au luat măsuri specifice pentru prevenirea și stoparea răspândirii virusului.

În acest context, activitatea în toate șantierele Fincantieri din Italia a fost suspendată.

În paralel, în România primul caz de infecție confirmat a fost înregistrat în data de 26 februarie 2020, în următoarele 12 zile fiind confirmate câte 1-2 cazuri zilnic. Începând cu data de 10 martie trendul ascendent s-a accelerat, în perioada 10 – 16 martie fiind confirmate în medie aproximativ 30 de cazuri. Astfel, președintele a instituit, începând cu 16 martie 2020 starea de urgență pe teritoriul României prin Decretul prezidențial nr.195/2020, măsură confirmată ulterior și de Parlament. Prin Ordonanța militară nr. 1/2020 *privind unele măsuri de primă urgență care privesc aglomerările de persoane și circulația transfrontalieră a unor bunuri* a fost prelungită măsură suspendării zborurilor dinspre și către Italia pentru încă 14 zile. Inițial, anterior declarării stării de urgență, suspendarea zborurilor din România către Italia și din Italia către România a fost decisă de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

Ținând cont de anularea oricăror posibilități de călătorie între Italia și România, decizia Fincatieri a fost să închirieze un charter aparținând companiei de transport aerian Tarom și să repatrieze toți angajații Șantierului Vard Tulcea/Brăila care se aflau pe teritoriul Italiei (115 persoane), cu respectarea tuturor condițiilor de siguranță instituite prin actele normative recente.

Conducerea companiei la care am fost detașat, dar și conducerea angajatorului din România mi-au sugerat să fac același lucru, fiind neclar când se poate relua activitatea în Ancona.

Astfel, **repatrierea a avut loc pe data de 19.03.2020 seara**, subsemnatul fiind **plasat în carantină în Hotelul Flora din stațiunea Lacu Sărat, jud. Brăila, începând cu data de 20.03.2020 (după ora 12 în noaptea dintre 19 și 20.03.2020).** De asemenea, s-au luat măsuri de siguranță și prevenție și

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

pe durata transportului nostru de la aeroport la locul de carantină. Menționez faptul că nu toate persoanele cu care am călătorit în charter au fost plasate în carantină la Hotelul Flora, unii dintre ei, care domiciliau pe raza jud. Tulcea, fiind plasați în carantină pe raza acelui județ.

Subliniez un aspect important de luat în considerare, respectiv faptul că am precizat că am posibilitatea să mă auto-izolez separat de familie sau alte persoane, într-o altă locuință proprie din Brăila, suportând toate costurile aferente, dar acest lucru nu a fost luat în considerare.

Menționez că anterior plasării în carantină, nu am fost testat pentru a identifica dacă sunt purtător al noului virus, iar pe tot parcursul plasării în carantină nu am beneficiat de niciun fel de asistență medicală în sensul că nu ni s-au măsurat parametrii biologici sau realizate analize medicale. Conform Ordinului nr. 414/2020, în forma aplicabilă la momentul carantinării, reprezentanții statului român erau obligați să recolteze probe biologice pentru un prim test. Acest prim test, obligatoriu conform legii nu a fost realizat.

Singura dată când mi-au fost recoltate probe biologice pentru realizarea unui test a fost în data de 21.03.2020. Rezultatul testului nu mi-a fost comunicat în mod oficial, ci l-am găsit în scris cu ocazia depunerii înscrisurilor de către pârâte în fața primei instanței. La momentul plasării în carantină instituționalizată nu cunoșteam dacă sunt considerat sau nu infectat cu SARS-C0V-2, si nu am fost informat cu privire la un potențial rezultat pozitiv nici ulterior testului efectuat pe 23 martie.

În perioada 20.03.2020 – 03.04.2020 ora 12:00, deci peste termenul de 14 zile, am fost sub efectul măsurii carantinei instituționalizate, fiind considerat o persoană asimptomatică venită dintr-o zona afectată (roșie), conform Ordinului Ministrului Sănătății nr. 414/2020.

Am fost plasat într-o cameră single de aproximativ doar 10 m.p. din cadrul hotelului Flora, **fiind închis din primul moment cu cheia pe dinafară**, deși în hotel nu știu a fi existat personal și nici alte persoane cu care puteam intra în contact, iar jandarmii asigurau pază hotelului pentru ca noi nu să nu părăsim locul de carantină. Menționez faptul că cei plasați în carantină pe rază jud. Tulcea nu au fost închiși cu cheia în camerele de carantină, având doar obligația de a nu le părăsi.

Hrana ne-a fost adusă de 3 ori pe zi și procedura era următoarea: se bătea puternic în ușă pentru a veni în dreptul ei, ni se ordona să nu atingem ușa nici măcar pe dinăuntru, era deschisă ușa cu cheia și apoi se apăsa pe clanță pentru a se deschide larg ușa tot de către cel care livra mâncarea. Acesta se îndepărta pentru a prelua noi mâncarea, apoi ne îndepărtam de ușă și aceasta se încuia în urmă noastră. **În primele două zile mâncarea o luăm de pe jos, de acolo unde noi toți am călcat cu încălțămintea potențial infectată**. Ulterior, pentru că am explicat că nu este igienic și am solicitat în mod expres, doar

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

mie, singurul din hotel, mi s-a adus o măsuță la ușă de pe care să îmi preiau mâncarea, pentru ceilalți procedura aplicată a fost în continuare cea descrisă mai sus.

Având în vedere neregularitățile menționate, am hotărât să sesizez aspectele neconforme autorităților competențe pentru a lua măsurile necesare.

În acest sens, în data de 24.03.2020, am formulat și transmis, prin avocat Silvia Uscov, Adresa nr. 4902 privind Condiții locului de carantină Hotel Flora – stațiunea Lacu Sărat, jud. Brăila către Instituția Prefectului – Județul Brăila, Inspectoratul de Jandarmi – județul Brăila, Departamentul pentru Situații de Urgență și către Direcția de Sănătate Publică Brăila. Adresa a fost înregistrată la Instituția Prefectului în data de 26.03.2020.

În cuprinsul Adresei am precizat situația de fapt, am descris condițiile de carantinare de la locul indicat și am solicitat să fie luate măsuri pentru a nu mai fi încuiat în camera de hotel. În motivarea Adresei am arătat că, din moment ce existau alte măsuri care puteau fi luate și care ar fi avut aceeași finalitate, respectiv să fim supravegheați să nu ieșim din camere fără a fi închiși cu cheia și, bineînțeles, sancționați dacă nu respectăm măsura de a sta în camere, organele statului erau obligate să aplice măsura care aduce o restrângere cât mai mică, în caz contrar, fiind în prezența unui abuz și a unei încălcări flagrante a unor drepturi și libertăți fundamentale, precum libertatea individuală și demnitatea persoanei.

În urmă Adresei transmise, am primit o notificare de la reprezentanții Instituției Prefectului – județul Brăila, la 31.03.2020, prin care mi-a fost adus la cunoștință faptul că aspectele sesizate vor fi cercetate și voi primi un răspuns în termen legal. Menționez că intrarea în carantină a fost realizată pe 20.03.2020 (după ora 12 noaptea, dar repatrierea și propriu-zis ″detenția″ a început din data de 19.03.2020), situația descrisă prin Adresa înaintată era una urgentă care ar fi trebuit să determine măsuri urgente și verificări, cu celeritate, imediat de la înregistrarea sesizării. Cu toate acestea, răspunsul scris, fără ca în concret să fie luate măsuri, mi-a fost comunicat în luna aprilie.

Astfel, în data de 16.04.2020 am primit răspunsul privind Adresa nr. 4902 prin care am fost informat că neregularitățile sesizate au fost cercetate și s-a dispus luarea de măsuri urgente pentru remedierea acestora. Precizez că, ieșirea din carantină a avut loc pe dată de 1.04.2020. Având în vedere răspunsul lacunar, recepționat la mai bine de două săptămâni de la părăsirea locului de carantinare, am revenit către Instituția Prefectului pentru a obține o serie de clarificări. În acest sens, am formulat o nouă Adresă, prin avocat Silvia Uscov, cu privire la răspunsul nr. 4902/ 16.04.2020, prin care am solicitat comunicarea următoarelor aspecte:

- care au fost aspectele confirmate prin verificările efectuate, în urma primirii Adresei nr. 4902/26.03.2020;

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

- care au fost măsurile luate în vederea remedierii neregulilor sesizate;
- în ce perioada au fost efectuate verificările și când au fost luate măsurile menționate în cuprinsul răspunsului din 16.04.2020.

Adresa a fost înregistrată sub numărul 6967 din 4.05.2020 și a primit un răspuns în data de 21.05.2020. Astfel, mi-a fost comunicat de către Instituția Prefectului a județului Brăila că fiecare instituție cu care a colaborat, implicată în aplicarea măsurilor de carantină și izolare (Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Dunărea", Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila și Direcția de Sănătate Publică a județului Brăila), au transmis deja răspunsurile la cele semnalate, conform competențelor. Precizez că nu am primit niciun astfel de răspuns de la niciuna dintre instituțiile enumerate anterior. De asemenea, în cadrul răspunsului din 21.05.2020, reprezentanții Instituției Prefectului au precizat că: *"în urmă discuțiilor purtate cu reprezentanții hotelului, le-au pus în vedere să se asigure că la livrarea hranei către toate persoanele carantinate se respectă regulile referitoare la condițiile de igienă și servire"*.

În urmă demersurilor realizate, **problema încuierii camerei de hotel din partea exterioară și izolarea mea subsecventă, nu au fost abordate de instituțiile în cauză, nici în perioada carantinei și nici ulterior părăsirii hotelului.**

***

Ulterior, prin cererea de chemare în judecată formulată împotriva pârâtelor, subsemnatul am solicitat instanței tragerea acestora la răspundere și obligarea la plata despăgubirilor în cuantumul solicitat prin cererea introductivă (precizate ulterior), precum și la cheltuielile de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze, pentru **atitudinea culpabilă a statului român prin reprezentanții săi, care s-a concretizat:**

- într-o privare de libertate nelegală, măsura excesivă și arbitrară,

- cu o punere în executare ce s-a tradus prin tratamente degradante, așa cum rezultă din ansamblul probatoriu administrat în cauză.

***

Prin sentința civilă pronunțată, prima instanță a apreciat că:

- se impune **admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Statului Român prin Ministerul Sănătății**, **fără a motiva în mod concret soluția**, dar făcându-se referire la faptul că subsemnatul doar i-am imputat acestuia emiterea unui act normativ (emiterea s-a făcut în baza

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

unei legi organice de abilitare ce a fost declarată neconstituțională la două luni de la data aplicării măsurii carantinei), iar nu măsura în sine a plasării în carantină instituționalizată sau modul în care măsura carantinei instituționale a fost aplicată

- se impune **admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice**, **fără a motiva în mod concret soluția**, ci doar făcându-se referire la faptul că disp. art. 224 alin. 1 NCPC prevăd răspunderea statului în subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice care sunt persoane juridice

- se impune **admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a ISU Brăila** deoarece nu am invocat nicio faptă civilă delictuală, iar pârâtul nu ar fi avut nicio competență legată de triaj și punerea în executare a măsurii carantinei

- se impune **respingerea cererii de chemare în judecată** deoarece nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv prima condiție, cea a existenței faptei ilicite cauzatoare de prejudicii, astfel:

    - se remarcă o schimbare de „optică", în sensul că în Adresa nr. 4902/24.03.2020 subsemnatul nu m-aș fi plâns de o „detenție nelegală", așa cum am făcut-o prin cererea de chemare în judecată (nota mea: fără a se lua în considerare presiunea psihică, ba chiar teama indusă de autorități asupra tuturor, cel mai acut chiar la debutul pandemiei, când se discuta inclusiv despre prezența armatei române pe străzi)
    - referitor la fapta ilicită constând în caracterul nelegal al aplicării măsurii carantinei instituționalizate, instanța nu o reține ca atare, apreciind că pur și simplu s-au aplicat dispozițiile legale de la momentul respectiv, respectiv condițiile pentru românii proveniți din zona „roșie" care impuneau carantina instituționalizată chiar și dacă testul RT-PCR pentru depistarea Covid-19 ar fi fost negativ
    - normele prevăzute de Ordinul nr. 414/2020 au fost clare și previzibile, iar analiza oportunității emiterii lui depășește puterea jurisdicțională
    - lipsa unei căi efective de atac care să fie prevăzută în Ordinul nr. 414/2020 nu poate fi imputată pârâtelor rămase în proces după admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive
    - chiar dacă dispozițiile de abilitare pentru emiterea Ordinului nr. 424/2020 au fost declarate ulterior neconstituționale, ele erau în vigoare la momentul emiterii lui (efectele Deciziei CCR nr. 458/2020 se aplică numai pentru viitor)

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

- Se invocă hotărârea CEDO în cauza Terheș c. României pentru a se înlătura argumentele subsemnatului pentru încălcarea art. 5 CEDO, respectiv faptul că măsura carantinei instituționalizate se încadrează la excepția de la art. 5 alin. 1 lit. e CEDO
- cu privire la modul concret în care s-a pus în aplicare măsura carantinei instituționalizate, se reține că nu au existat tratamente degradante, ci măsura închiderii cu cheia a fost necesară, și chiar dacă mâncarea a fost pusă pe jos, dar într-o casoletă închisă și, după sesizarea mea, respectiv după 2 zile, a fost așezată pe o masă, prin raportare la criteriile din hotărârea CEDO în cauza Pantea c. României (2003), nu reprezintă o situație care să atragă răspunderea pe tratamente degradante

***

Subsemnatul apreciez că sentința civilă apelată este NELEGALĂ ȘI NETEMEINICĂ pentru următoarele MOTIVE:

I. CALITATEA PROCESUALĂ PASIVĂ

a. STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL SĂNĂTĂȚII și DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ BRĂILA

Prin cererea introductivă subsemnatul **am invocat la sectiunea 2.1** încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale prin **instituirea unei măsuri nelegale, privative de libertate – respectiv măsura carantinării instituționalizate**. Astfel, conform art. 25 alin 2 din Legea nr. 95/2006 (declarat ulterior neconstituțional prin Decizia nr. 458/2020) măsurile privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii, precum și bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

Prin OMS nr. 414/2020, act emis de către ministrul sănătății, a fost instituită față de subsemnatul o măsură nelegală.

Conform OMS nr. 414/2020 – unicul act normativ ce reglementa măsurile privind izolarea persoanelor în contextul prevenirii transmiterii noului coronavirus, **Direcțiilor de sănătate publică le-au fost atribuite principalele obligații privind punerea în executare a acestor măsuri**. La nivel local implicarea Direcției județene de sănătate publică a fost esențială pentru gestionarea crizei sanitare.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

De asemenea, **conform art. 3 din OMS nr. 414, în forma aflată în vigoare la momentul plasării în carantină a subsemnatului, Direcțiile de sănătate publică au gestionat atât triajul la punctele de intrare în țară, cât și transportul către centrele de carantinare**. Conform art. 4 Direcțiile de sănătate publică județene și cea a municipiului București, în colaborare cu autoritățile publice locale, **identifică și organizează spații de carantinare instituționalizată în fiecare județ**. Atribuțiile Direcțiilor de sănătate publică au vizat **atât testarea persoanelor aflate în carantină, cât și monitorizarea lor și eliberarea avizelor epidemiologice la momentul finalizării perioadei de carantinare**.

Dar, conform art. 9 din conținutul OMS nr. 414/2020, **nu doar Direcțiile de sănătate publică județene erau competente de a pune în aplicare dispozițiile privind măsura carantinei, ci și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății aveau obligația de a duce la îndeplinire prevederile respectivului ordin**.

De asemenea, potrivit art. 12 din Legea 95/2006 Direcţiile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti sunt servicii publice deconcentrate ale Ministerului Sănătăţii, cu personalitate juridică, reprezentând direcţia de sănătate publică la nivel local.

Prin urmare, nu doar DSP Brăila are calitate procesuală pasivă, așa cum greșit a reținut prima instanță, ci și Statul Român prin Ministerul Sănătății.

b. INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DUNĂREA AL JUDEȚULUI BRĂILA

Fapta ilicită a pârâtului imputată prin cererea de chemare în judecată are în vederea atribuțiile sale privind **punerea în executare a măsurii carantinei**. Printre atribuțiile ce au revenit pârâtului pe durata carantinării, amintim asigurarea spațiului unde subsemnatul am fost închis pe o perioadă de 14 zile, inclusiv din perspectiva securității la incendiu, cu privire la care ISU Dunărea exercită atribuții de avizare și autorizare. De asemenea, în cazul unor situații excepționale, așa cum a fost cea generată de declararea pandemiei de COVID-19, intervenția pârâtului este necesară pentru gestionarea unei situații de urgență.

Așa cum am precizat și prin Notele scrise, Pârâtul susține că mi-a fost comunicat un răspuns privind situația avizării și **autorizării pentru securitate la incendiu a spațiului de carantinare**. În acest sens a fost depusă la dosarul cauzei Adresa nr. C/28083 din 23.03.2020, transmisă prin intermediul poștei electronice. **Subsemnatul nu am primit un astfel de răspuns**. Adresa de e-mail folosită pentru comunicarea răspunsului (rusinoiu_bogdan@yahoo.com), cât și numele destinatarului (Rusinoiu Bogdan) sunt eronate.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Subsemnatul nu m-am adresat instanței pentru a se constata existența unei fapte ilicite sub forma lipsei răspunsului, ci chiar pentru modul în care s-a pus în executare măsura carantinei deoarece ISU Brăila avea atribuțiile de pază ale Hotelului Flora, printre altele, justificându-se astfel calitatea procesuală pasivă.

c. INSTITUȚIA PREFECTULUI – JUDEȚUL BRĂILA

Art. 14 din OUG 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență constituie baza legală pentru constituirea serviciilor publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență, constituite ca servicii deconcentrate, care funcționează ca inspectorate județene și al municipiului București**, asigura în zonele de competenta coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență**. Potrivit art. 2 din HG nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesioniste, Serviciile de urgență profesioniste care funcționează ca inspectorate, cu personalitate juridică se află în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență. Alin. 4 al art. 2 din HG nr. 1492/2004 stabilește că activitatea inspectoratelor, ca servicii publice deconcentrate ale Ministerului Administrației și Internelor în teritoriu, este coordonată de prefect.

Codul administrativ la art. 265 alin. 2 prevede că Instituția prefectului este o instituție publică cu personalitate juridică, cu buget propriu, aflată în subordinea Guvernului.

Conform Hotărârii nr. 1491 din 9 septembrie 2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuţiile, funcţionarea şi dotarea comitetelor şi centrelor operative pentru situaţii de urgenţă și OUG nr. 21/2004 privind Sistemul Naţional de Management al Situaţiilor de Urgenţă, la nivelul judeţelor și municipiului București se constituie, sub conducerea prefecţilor, comitete pentru situaţii de urgență. Comitetul Județean pentru Situații de Urgență este constituit prin ordinul prefectului, iar **prefectul are calitatea de președinte al acestuia.**

Așa cum rezultă și din Hotărârea nr. 10 din 17.03.2020, **Comitetul Județean pentru Situații de Urgență Brăila, pe durata stării de urgență, inclusiv în perioada de carantinare a subsemnatului, a avut competența de a adopta principalele măsuri privind gestionarea pandemiei de COVID19**. De asemenea, conform **Hotărârii nr. 12 din 19.03.2020 Comitetul Județean a fost instituția care a declarat hotelul Flora drept centru de carantinare**.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

d. STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

NCC prevede la art. 221 că persoanele juridice de drept public sunt obligate pentru faptele ilicite ale organelor lor, în aceleași condiții ca persoanele juridice de drept privat. Art. 224 NCC stabilește că statul răspunde în mod subsidiar pentru obligațiile autorităților și instituțiilor publice care sunt persoane juridice, iar în raporturile civile în care statul se prezintă nemijlocit, în nume propriu, ca titular de drepturi și obligații, acesta participă prin Ministerul Finanțelor Publice.

e. SOLIDARITATEA PÂRÂȚILOR

Conform art. 1382 Cod civil, cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți solidar la reparație față de cel prejudiciat. Așa cum rezultă din actele normative în vigoare, dar și din probatoriul administrat, pârâții prin reprezentanți au acționat coordonat în realizarea faptelor ilicite reiterate la punctul nr. III. De asemenea, reiterez faptul că pentru obligațiile generate de art. 3 și 5 din CEDO avem o răspundere obiectivă întemeiată pe ideea de garanție, iar atât luarea măsurii de carantinare instituționalizată, cât și punerea în executare a acesteia a avut loc cu concursul tuturor instituțiilor chemate în judecată. Inclusiv sesizările formulate imediat după plasarea în carantină au fost transmise către toți pârâții pentru remedierea situației abuzive în care m-am aflat.

II. ÎNDEPLINIREA CONDIȚIILOR RĂSPUNDERII CIVILE DELICTUALE

A. CONTEXT EPIDEMIOLOGIC ȘI LEGISLATIV

În contextul pandemiei declarate la nivel mondial de către Organizația Mondială a Sănătății, pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională, a fost emis Ordinul Ministrului Sănătății nr. 414/12.03.2020 prin care a fost introdusă măsură carantinei.

Ordinul nr. 414 a fost emis în temeiul art. 25 alin. 2 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și în temeiul art. 8 din OUG nr. 11/2020: *„Măsurile privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii, precum și bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea sunt obligatorii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății”* și în temeiul art. 8 din OUG nr. 11/2020 care la alin. 1 prevede că *„în cazul epidemiilor/pandemiilor sau situațiilor de urgență de sănătate publică internaționale declarate de Organizația Mondială a Sănătății, dacă există un risc iminent pentru*

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

sănătatea publică, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional (2005), la propunerea Grupului tehnic de experți ai Ministerului Sănătății, ministrul sănătății instituie carantină pentru persoanele care întră pe teritoriul României din zonele afectate, că măsură de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor."

Nu suntem în prezența unei legi în sensul art. 73 din Constituție, ci este vorba despre un act administrativ normativ ce ar fi trebuit să pună în executare prevederile legislației primare. Afectarea în sens negativ a drepturilor și libertăților fundamentale, cu atât mai mult în contextul unei situații excepționale, ar fi trebuit tratată cu o mai mare responsabilitatea și cu instituirea unor garanții și mecanisme de corecție care să prevină comiterea de abuzuri din partea autorităților statutului.

În forma inițială, Ordinul definea carantina ca fiind atât instituirea măsurii de carantină instituționalizată (în spații special amenajate), cât și instituirea măsurii de izolare la domiciliu. Art. 1 alin. 2 prevedea că se instituie măsura de carantină instituționalizată pentru persoanele asimptomatice care intră pe teritoriul României venind din zonele cu transmitere comunitară extinsă afectate de COVID-19 (zona roșie), pentru o perioadă de 14 zile, în spații special amenajate puse la dispoziție de către autoritățile locale. Competența pentru aplicarea măsurii, potrivit art. 4 revenea și revine Direcțiilor de sănătate publică județene și cea a municipiului București, în colaborare cu autoritățile publice locale, care, potrivit Ordinului, identifică și organizează spații de carantinare instituționalizată în fiecare județ.

În ceea ce privește testarea persoanelor asimptomatice, conform legislației aplicabile la momentul plasării în carantină, la art. 6 a fost stabilit că la intrarea în carantină, persoanelor venite din zone cu transmitere comunitară extinsă (zona roșie) să li se efectueze un test. Chiar și în cazul în care testul ieșea negativ, persoana urma să rămână în carantină pentru următoarele 14 zile. Ieșirea din carantină se realiza după perioada de 14 zile dacă persoană era clinic sănătoasă și după efectuarea a două teste pentru COVID-19 la un interval minim de 24 ore și care au rezultat negativ. Menționez, așa cum am arătat și la secțiunea A, că singur dată când mi-au fost recoltate probe pentru testare a fost în data de 23.03.2020. Nu am informații dacă testul a fost realizat, neprimind până la acest moment un rezultat oficial.

Potrivit art. 53 din Constituție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți poate fi realizat numai prin lege, în cazuri limitative prevăzute și cu respectarea principiului proporționalității.

Garanțiile constituționale sunt esențiale într-o societate democratică. Cu toate acestea, Ordinul nr. 414 al Ministrului Sănătății nu respectă aceste cerințe. În primul rând nu vorbim de o lege în sensul art. 73 din Constituție, ci despre un act administrativ normativ ce ar fi trebuit să pună în executare prevederile legislației primare. Afectarea în sens negativ a drepturilor și libertăților fundamentale, cu atât mai mult în contextul unei situații excepționale, ar trebui tratată cu o mai mare responsabilitatea și cu **instituirea unor**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

garanții și mecanisme de corecție care să prevină comiterea de abuzuri din partea autorităților statutului.

În data de 27.05.2020 Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate privind art. 25 (2) din Legea 95/2006 și prevederile art. 8 din OUG nr. 11/2020. Avocatul Poporului a susținut încălcarea artt.1 alin. (5) din Constituție prin care se consacră obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 23 alin.(1) din Constituție prin care se consacră caracterul inviolabil al libertății individuale și al siguranței persoanei, art. 25 privind libera circulație, art. 26 referitor la viața intimă, familială şi privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și art. 115 alin. (6) din Constituție prin care se stabilește interdicția afectării prin ordonanțe de urgență a drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție. De asemenea, Avocatul Poporului susține că au fost încălcate prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la libertate și la siguranță.

Indirect, aspectele de nelegalitate ale OMS nr. 414/2020 au fost cenzurate prin Decizia nr. 458/2020 a Curții Constituționale.

Curtea Constituțională a reținut faptul că teza I a art. 25 alin. 2 din Legea 95/2006 stabilește un cadru general în care ministrul sănătății poate acționa, în cazul unor situații de urgență generate de epidemii. Cu toate acestea, deși textul de lege stabilește o competență de acțiune a ministrului sănătății prin emiterea de acte administrative normative într-un domeniu specific, **această prevedere legală, subliniază Curtea, *"nu poate constitui, per se, unicul temei legal pentru emiterea unor ordine*** *ce privesc stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii care implică restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale,* ***ci este necesar ca aceste măsuri să fi fost reglementate la nivel primar, printr-un act normativ care sa se subordoneze condițiilor constituționale care permit o astfel de restrângere****".*

De asemenea, *"desi autoritățile nationale – în special administrația centrală și locală – sunt cele mai apte să identifice și să stabilească acel set de acțiuni necesare intervenției adecvate fiecărei etape de evoluție a pandemiei, însa măsurile dispuse nu se pot întemeia decât pe un cadru legal primar care se subordonează prevederilor constituționale și internaționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți. Având în vedere că situația de criză generată de o pandemie reprezintă premisa inevitabilă a unor astfel de restrângeri, legislația națională trebuie însoțită de garanții clare si eficiente împotriva oricăror abuzuri sau acțiuni discreționare ori ilegale."*

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Indirect, Curtea analizează și prevederile OMS nr. 414/2020, temeiul legal pe care pârâții îl invocă pentru măsurile nelegale dispuse și tratamentele degradante desfășurate. Astfel, la pct. 71 din Decizia nr. 458/2020, Curtea precizează următoarele:

„Deși examinarea dispozițiilor ordinelor emise de ministrul sănătății nu revine competenței Curții Constituționale, ***reglementările Ordinului ministrului sănătății nr. 414/2020 sunt relevante pentru a constata că măsura carantinei dispusă în România în contextul epidemiei determinată de infecția cu COVID-19 a putut fi calificată, în anumite situații, ca o veritabilă privare de libertate, precum și ca o restrângere, implicită, a exercițiului drepturilor fundamentale prevăzute de art. 25 și art. 26 din Constituție****, astfel că este imperativă reglementarea acesteia la nivelul legislației primare, cu respectarea tuturor condițiilor constituționale și internaționale în materie […]. Prin urmare, se impune stabilirea printr-o lege, în sensul art. 53 din Constituție, a condițiilor de instituire a carantinei, a formelor pe care această măsură le poate lua, în funcție de necesități, și a unei proceduri, chiar dacă aceasta este mai generală, astfel încât să reprezinte un cadru flexibil pentru o intervenție adecvată a autorităților administrative. De asemenea****, Curtea consideră că este imperativă asigurarea unui drept de acces efectiv la justiție, mai ales atunci când carantina dobândește toate caracteristicile unei privări de libertate. [....],*** *iar controlul judecătoresc trebuie să asigure nu doar posibilitatea verificării conformității actului administrativ cu dispozițiile legale și constituționale, dar și* ***analizarea proporționalității măsurii dispuse, în raport cu situația concretă avută în vedere.”***

De asemenea, **potrivit art. 20 alin (2) din Constituție, în ipoteza unor neconcordanțe între acestea și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin prevederi mai favorabile**. Conform art. 20 alin (1) din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu tratatele la care România este parte, inclusiv cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Protocoalele Adiționale la Convenție.

În ceea ce privește **forța juridică a Convenției Europene a Drepturilor Omului** în ordinea juridică națională, atât prevederile acestui instrument, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului au "aplicabilitate directă", impunându-se cu "**forță constituțională și supralegislativă**"

În acest sens, supunem atenției cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 919/2017. **Înalta Curte a stabilit că instanțele de judecată sunt îndreptățite să aplice direct normele Convenției Europene a Drepturilor Omului și implicit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, apreciată mai favorabilă în conformitate cu art. 20 alin. 2 din Constituția României pentru raportul juridic, concret, dedus judecății.**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Extras Decizie:

- *„Fiind investite cu soluționarea unei cereri în pretenții ce implică incidența dispozițiilor art. 998 C. civ.,* ***instanțele de fond aveau obligația de a realiza o analiză nemijlocită, directă, de compatibilitate a dispozițiilor din legea națională cu prevederile Convenției europene a drepturilor omului și cu jurisprudența contenciosului european****.*
- Or*, numai în ipoteza identificării existenței unor neconcordanțe ori incompatibilități dintre norma legală din dreptul intern (evocată de reclamanți în cuprinsul cererii de chemare în judecată) cu dispozițiile Convenției europene,* ***instanțele de judecată sunt îndreptățite a da eficiență priorității blocului de convenționalitate (Convenția, unită cu jurisprudența Curții de la Strasbourg) în sensul inaplicabilității normei interne și al aplicării directe a normei convenționale****, apreciată mai favorabilă în conformitate cu art. 20 alin. (2) din Constituția României pentru raportul juridic, concret, dedus judecății."*

Rezultă că prevederile OMS nr. 414/2020, singurul act normativ care reglementa în mod succint si insuficient măsura carantinei, fără ca o legislație primară să fi fost elaborată la momentul carantinării subsemnatului și fără a exista o metodologie în acest sens, sunt vădit neconstituționale și contravin inclusiv art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Ulterior plasării în carantină nu mi-a fost comunicat niciun fel de înscris oficial prin care să fiu informat cu privire la măsurile privative de libertate dispuse. De asemenea, rezultatul testării nu mi-a fost comunicat, fiind supus în continuare supus unei măsuri extrem de restrictive pentru o perioadă de 14 zile.

Faptul că am continuat să fiu plasat sub efectul măsurii carantinării instituționalizate, fără un mijloc efectiv de a mă adresa unei instanțe de judecată, constituie o formă de detenție arbitrară și nejustificată, lucru învederat și de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 458/2020.

Prin urmare, apărarea pârâtelor în sensul că doar au pus în aplicare ordinele nu poate reprezenta o apărare eficientă, care să conducă la nereținerea unei culpe a acestora.

În ceea ce privește posibilitatea inițierii unei acțiuni judiciare în contencios administrativ pentru anularea OMS nr. 414/2020 și implicit obținerea de despăgubiri, învederez instanței că interesul principal procesual al subsemnatului este tragerea la răspundere a statului român și a reprezentanților săi. În acest sens, mai ales în contextul în care o legislație primară urma a fi adoptată pentru reglementarea inclusiv a măsurii de carantinare, obținerea anulării OMS nr. 414, la momentul introducerii cererii de chemare în judecată apare ca lipsită de interes**.** Astfel, la data de 02.07.2020 a fost publicată în M. Of. Decizia CCR nr. 458/25.06.2020, iar la data de 21.07.2020 a intrat în vigoare Legea nr.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, subsemnatul înregistrând cererea de chemare în judecată la 07.07.2020. De asemenea, atragerea răspunderii și verificarea îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale urmau a se face cu titlu secundar de către instanța de contencios, având în vedere că obiectivul principal al unei astfel de cereri este anularea actului administrativ și obținerea suspendării executării.

De interes este și Sentința Penală din 02.12.2020 pronunțată de către Judecătoria Brașov, prin care instanța a achitat pe inculpat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de zădărnicirea combaterii bolilor, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen., din care voi prezenta mai jos extrase:

„Prin Ordinul nr. 414/11.03.2020 al Ministrului Sănătății, modificat la data de 25.03.2020, au fost stabilite modalitățile de carantinare, izolare si internare a persoanelor suspecte de infectare cu acest tip de coronavirus sau care s-au întors din țări în care pandemia afectase un număr important de persoane, considerate roșii sau galbene, în funcție de numărul de persoane confirmate ca având COVID-19.

Dispozițiile art. 1 alin. 3 lit. a) din Ordinul nr. 414/11.03.2020 al Ministrului Sănătății, conform cărora măsura izolării la domiciliu se instituie asupra persoanelor care au călătorit în ultimele 14 zile în localități din zonele afectate de COVID-19, altele decât cele cu transmitere comunitara extinsa (zona galbena), s-au aplicat in cazul inculpatului, ce a revenit pe teritoriul României la data de 31.03.2020 din Suedia. In baza prevederilor art. 3 din Ordonanța Militară nr. 4, pe fondul nerespectării condițiilor izolării la domiciliu, inculpatul a fost introdus in carantina pentru o perioada de 14 zile, cu suportarea cheltuielilor aferente. Prin adresa remisa la dosarul cauzei de către Direcția de Sănătate Publică a Județului Brașov (f. 22), s-a reliefat maniera de aplicare a prevederilor din actele normative indicate în cazul inculpat (...).

***Prin decizia nr. 458 din data de 25.06.2020, publicată în M. Of. nr. 581/2.07.2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului si a constatat ca dispozițiile art. 25 alin. 2 teza a II-a din Legea nr. 95/2006 si ale art. 8 alin. 1 din O.U.G. nr. 11/2020 sunt neconstituționale. Art. 25 alin. 2 din Legea nr. 95/2006 statuează ca masurile privind prevenirea si gestionarea situațiilor de urgenta generate de epidemii, precum si bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea sunt obligatorii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății. Conform art. 8 alin. 1 din O.U.G. nr. 11/2020, în cazul epidemiilor/pandemiilor sau situațiilor de urgenta de sănătate publică internaționale declarate de Organizația Mondiala a Sănătății, daca exista un risc iminent pentru sănătatea publică, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional (2005), la propunerea Grupului tehnic de experți ai Ministerului Sănătății, ministrul sănătății instituie carantina pentru persoanele care vin din zonele afectate, ca măsură de prevenire si limitare a îmbolnăvirilor**. (...).*

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Instanța constata ca la data la care inculpatul a fost introdus în carantină și a părăsit spațiul amenajat cu aceasta destinație, ***nu erau trasate, la nivelul legislației primare, masurile pentru prevenirea si gestionarea situațiilor de urgenta generate de pandemia de COVID-19, reglementare care sa se completeze cu legislația secundara deja existenta, si nu se afla in vigoare un cadru legal primar pe care sa se întemeieze restrângerea sau privarea de libertate a persoanei din rațiuni de sănătate publica. Obligarea inculpatului la măsură carantinării constituie o privare de libertate, prin raportare la o serie factori precum tipul, durata, efectele si maniera de implementare a măsurii respective, iar afectarea drepturilor sau a libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului****. Actele dosarului întăresc ipoteza conform căreia inculpatul nu a fost de acord cu măsură carantinării sale si acesta a fost motivul pentru care a fugit din centrul in care fusese introdus, intenție comunicata de inculpat in prealabil martorilor.*

În același timp, ***inculpatul nu a avut posibilitatea contestării în justiție a măsurii detenției de ordin medical social, planând un dubiu cu privire la nesocotirea carantinei in situația in care inculpatul ar fi avut o cale efectivă de a contesta legalitatea și temeinicia măsurii în discuție în fața unei instanțe independente și imparțiale****.*

În esență, inculpatul nu a beneficiat de nicio garanție edictata printr-o dispoziție legala primara pentru respectarea dreptului sau fundamental la libertate. De asemenea, la data adoptării conduitei ce se reproșează inculpatului prin rechizitoriu, nu erau stabilite printr-o lege care să respecte exigențele de claritate și previzibilitate condițiile de instituire și de încetare a carantinei, formele pe care această măsură le poate îmbrăca si procedura ce se impune a fi parcursă în funcție de situația în care se afla persoana supusă acestei masuri.

Ulterior, legiuitorul s-a aliniat cerințelor constituționale si internaționale si a fost adoptata Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor masuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic si biologic, care a intrat in vigoare la data de 21.07.2020 și în cuprinsul căreia se explicitează noțiunea de carantina, se prevăd situațiile in care se poate institui carantina persoanelor, pașii procedurali ce trebuie urmați, necesitatea confirmării deciziei de carantinare a persoanei de către un medic sau de organele de control si posibilitatea contestării măsurii de catre persoana care se considera vătămată într-un drept sau interes legitim în fața instanței.".

Nu în ultimul rând, învederez instanței **Declarația de principii cu privire la tratamentul persoanelor private de libertate în contextul pandemiei de coronavirus (COVID-19) făcută la**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

20.03.2020 în cadrul Consiliului Europei – Comitetul European pentru Prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante(CPT)[1]

„Măsurile de protecție nu trebuie să conducă niciodată la tratament inuman sau degradant al persoanelor private de libertate. În opinia CPT, următoarele principii trebuie urmate de către toate autoritățile relevante responsabile de persoanele private de libertate în spațiul Consiliului Europei."

„4) ***Orice măsură restrictivă luată față de persoane private de libertate, cu scopul de a preveni răspândirea COVID-19 trebuie să aibă o bază legală şi să fie necesară, proporțională****, să respecte demnitatea umană şi să fie limitată în timp. Persoanele private de libertate trebuie să primească informații cuprinzătoare despre astfel de măsuri, într-o limbă pe care să o înțeleagă."*

„8) În caz de izolare sau de plasare în carantină a unei persoane private de libertate care este infectată sau suspectă de a fi infectată cu virusul SARS-CoV-2, persoana respectivă ***trebuie să poată avea zilnic contact semnificativ cu alte persoane****."*

„10) Monitorizarea de către organisme independente, inclusiv Mecanismele Naționale de Prevenire (MNP) şi CPT, rămâne o garanție fundamentală împotriva relelor tratamente. Statele trebuie să continue să garanteze accesul organismelor de monitorizare în toate locurile de privare de libertate, inclusiv locurile unde persoanele sunt ținute în carantină. Fiecare organism de monitorizare trebuie, însă, să ia toate precauțiile necesare pentru a respecta principiul de "a nu face rău», în special față de persoanele vârstnice sau persoanele cu boli preexistente."

B. FAPTA ILICITĂ

Prin faptă ilicită înțelegem acțiunea sau inacțiunea contrară legii sau bunelor moravuri, care are ca rezultat atingerea sau încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale altei persoane.

Orice atingere/încălcare/vătămare a demnității umane poate antrena un prejudiciu nepatrimonial, prejudiciu care va putea fi reparat inclusiv pe cale patrimonială – sub forma așa numitelor daune morale.

Legislația națională consacră prin Codul civil protecția demnității si prin aceasta a tuturor drepturilor personalității ce pot fi asociate acestei noțiuni, astfel încât enumerarea de la art. 58 fiind una exemplificativă.

[1] https://rm.coe.int/16809d56a0

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că esența însăși a Convenției este respectul demnității umane. Referirea la statutul de valoarea centrală pe care demnitatea umană o are în cadrul aplicării Convenției, reiese din diferite cauze unde demnitatea este pusă în direct legătură cu drepturi precum: dreptul la viață (Pretty c. Regatul Unit, cererea nr. 2346/02, Hotărârea finală din 29.07.2020), dreptul la libertate și siguranță sau dreptul la un proces echitabil (Bock c. Germania, cererea nr. 11118/84, Hotărârea finală din 29.03.1989).

În prezenta speță avem o încălcare a unor drepturi și libertăți fundamentale dintr-o dublă perspectivă.

B.1. FAPTA ILICITĂ REPREZENTATĂ DE INSTITUIREA UNEI MĂSURI NELEGALE DE PRIVARE DE LIBERTATE

Aceasta s-a realizat:

- **<u>în principal</u>, prin plasarea în carantină instituționalizată, în lipsa unui test negativ comunicat subsemnatului privind prezența virusului SARS-CoV-2, doar în temeiul unei prezumții, și, <u>în subsidiar</u>, chiar și după un rezultat negativ realizat la câteva zile după intrarea în țară (conform înscrisurilor depuse de DSP, la data de 21.03.2020 s-a realizat testarea subsemnatului, iar după ce rezultatul a fost negativ, trebuia să fiu eliberat, orice zi în plus reprezentând privare de libertate în mod nelegal, măsura nefiind proporțională prin raportare la standardele CEDO)**
- **prin privarea subsemnatului de libertate, fiind reținut o zi în plus până și față de termenul de 14 zile prevăzut de OMS nr. 414/2020,**
- **fără a avea la dispoziție o cale de atac stabilită prin lege prin care să atac măsura instituită și**
- **fără să îmi fi fost comunicat actul administrativ prin care măsura a fost dispusă,**
- **fără ca măsurile de restrângere a exercițiului drepturilor subsemnatului să fie instituite prin lege**

astfel, am fost supus unei privări nelegale de libertate, lipsindu-mi garanțiile constituționale necesare pentru protecția acestor drepturi esențiale într-o societate democratică.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

i) Însăși măsura carantinei instituționalizate, care este asimilată, conform configurației juridice ce rezultă din Ordinul Ministrului Sănătății nr. 414/2020, unei măsuri privative de libertate, reprezintă o atingere adusă dreptului la libertate individuală și siguranță.

Prin plasarea în carantină instituționalizată, în ciuda lipsei unui test negativ privind prezența virusului SARS-CoV-2, doar în temeiul unei prezumții, fără a avea la dispoziție o cale de atac stabilită prin lege prin care să atac măsura instituită și fără să îmi fi fost comunicat actul administrativ prin care măsura a fost dispusă, am fost supus unei privări nelegale de libertate, lipsindu-mi garanțiile constituționale necesare pentru protecția acestor drepturi esențiale într-o societate democratică.

Drepturile și libertățile fundamentale, prevăzute atât de legislația națională, cât și de tratate și convenții internaționale, încălcate flagrant de reprezentanții instituțiilor publice competente, dar și acțiunile și inacțiunile prin care aceste încălcări au fost săvârșite, (respectiv - instituirea carantinei instituționalizate, necomunicarea actului administrativ de instituire a măsurii, menținerea măsurii carantinei și pasivitatea privind instituirea unei măsuri mai puțin intruzive) sunt următoarele:

a) Art. 23 din Constituția României

Art. 23 (1) din Constituție prevede expres ca *libertatea individuală si siguranța persoanei sunt inviolabile.* Prin libertate individuală vom înțelege libertatea fizică a persoanei, dreptul său de a se mișca liber, de a avea conduita dorită și, totodată, de a nu fi lipsit de libertate decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege.[2]

În sensul constituțional, siguranța persoanei constituie o garanție a libertății individuale, în sensul dispunerii măsurilor care aduc atingere acestui drept numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile art. 23 obligă legiuitorul, conform doctrinei, să prevadă cazurile și procedurile prin care libertatea individului este grevată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului opinează că libertatea persoanei și siguranță sunt noțiuni interdependente. Protecția siguranței persoanei are în vedere orice ingerință a puterii publice în libertatea individuală, care dacă se realizează trebuie să respecte condițiile legale[3]

Nu putem trece peste viciile de legalitate ale Ordinului nr. 414/2020 determinate tocmai de neconstituționalitatea legii de abilitare, având în vedere faptul că **exercițiul unor drepturi fundamentale**

[2] I. Muraru. E.S. Tănăsescu. Constituția României, Comentarii pe articole, editura Ch. Beck 2008, pg. 213;
[3] I. Muraru. E.S. Tănăsescu. Constituția României, Comentarii pe articole, editura Ch. Beck 2008, pg. 214.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

este îngrădit printr-un act administrativ normativ. Articolul 53 raportat la art. 23 din Constituție prevede în mod expres necesitatea adoptării unei legi, ca act normativ al Parlamentului, pentru a asigura legalitatea unei astfel de măsuri.

Însă, în lipsa unei legislații primare la care să ne putem raporta pentru determinarea regimului juridic al carantinei instituționalizate, observăm ca Ordinul nr. 414/2020 este singurul care prevede cazurile și condițiile în care măsură carantinarii instituționalizate (care în prezența speță presupune o privare de libertate) este aplicată. Prin urmare, analiza se va raporta la aceste prevederi.

Avem în vedere că nu există alte norme sau o metodologie pentru instituirea măsurii carantinei instituționalizate, ci doar prevederile succinte ale ordinului anterior menționat. Modul lacunar de reglementare a carantinei instituționalizate, chiar acceptând legalitatea unei astfel de măsuri, nu face decât să arate lipsa de interes a autorităților pentru instituirea unor garanții privind drepturile și libertățile persoanei. Din conținutul Ordinului rezultă doar obligația persoanelor asimptomatice venite din zone roșii de a se supune măsurii, competența de organizarea a spațiilor de carantinare și de supraveghere a aplicării măsurii, și perioada pentru părăsirea stării de carantină.

Perioada de 14 zile prevăzută pentru carantina instituționalizată este obligatorie, inclusiv în cazul în care testul realizat anterior aplicării măsurii este unul negativ. Prin urmare, privarea de libertate se face în baza unei simple prezumții că aș fi putut fi purtător al virusului. **Neefectuarea testului obligatoriu, anterior carantinării, și prin urmare lipsa unei certitudini privind prezența virsului, consider că era un argument extrem de solid pentru ca o altă măsură, mai puțin intruzivă, să fie aplicată.**

Lipsa de previzibilitate a normelor incidente nu justifică abuzul săvârșit de reprezentanții statului față de persoanele cazate în Hotelul Flora din stațiunea Lacu Sărat, jud. Brăila**.** Ba mai mult, în exercitarea rolului activ, autoritățile statului aveau obligația de a se raporta la prevederile legale și constituționale în vigoare, la principiile generale de drept, dar și la prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului la momentul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute de Ordinul nr. 414/2020 și să ia măsuri în consecință, astfel încât ingerința adusă dreptului la libertate și siguranță să fie cât mai redusă.

b) Art. 5 din CEDO raportat la art. 15 din CEDO

Convenția europeană a drepturilor omului, ratificată prin Legea nr. 30/1994, stabilește, la art. 5 „că *orice persoană are dreptul la libertate şi la siguranţă. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia următoarelor cazuri şi potrivit căilor legale:*

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

e. dacă este vorba despre detenţia legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, […].”

Potrivit art. 15 CEDO, un stat poate, în cazul unei situații de urgență, să deroge de la anumite obligații ce îi revin în temeiul Convenției.

Astfel, în caz de război sau de alt pericol public ce amenință viața națiunii, orice parte contractantă poate lua măsuri care derogă de la obligațiile prevăzute de Convenție, în măsura strictă în care situația o impune și cu condiția ca aceste măsuri să nu fie în contradicție cu alte obligații ce decurg din dreptul internațional.

Procedural, pentru a putea opera o astfel de derogare, statul contractant este obligat să informeze Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la măsurile luate și la motivele care le-au determinat. De asemenea, conform paragrafului 3 al art. 15, statul are obligația să informeze Secretarul General de îndată ce măsurile derogatorii încetează a mai produce efecte. Printre statele memebre ale Consiliului Europei care au activat art. 15 din Convenție, alături de România, se află: Letonia, Albania, Georgia, San Marino, Serbia, Estonia, Macedonia, Armenia, Republica Moldova.[4]

Informarea prealabilă din partea României a avut loc la 18.03.2020, fiind vorba de o notă verbală prin care statul român, prin reprezentanții săi, a informat Consiliului că anumite măsuri luate prin și în temeiul Decretului prezidențial nr. 195/2020 de instituire a stării de urgență pot deroga de la prevederile Convenției.

România a transmis o notificare privind încetarea respectivelor măsuri abia la 15 mai 2020, concomitent cu ieșirea din starea de urgență, astfel încât ne-am aflat sub efectele derogatorii obținute prin notificarea verbală din 18 martie pentru o durată considerabilă de timp.

Observăm că statul român nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de art. 15 din CEDO, respectiv nu există o informarea cu privire la ce măsuri au fost luate în concret (nu putem considera referirea făcută la anumite măsuri drept potrivită și conformă, ea fiind mult prea generală pentru standardele Curții) și nici nu au fost prezentate explicații privind motivele ce au determinat respectiva derogare.

Autoritățile au motivat derogarea prin faptul că prin Decretul de instituire a stării de urgență au fost introduse anumite măsuri care restrâng exercițiul unor drepturi și libertăți, astfel încât informarea Consiliului Europei si activarea art. 15 sunt considerate efecte automate, ulterioare Decretului, pentru ca derogarea să devină opozabilă.

[4] https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/webContent/62111354

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Cu toate acestea, observăm că, deși situația generată de răspândirea noului coronavirus a fost comună tuturor statelor contractante (printre țările cele mai afectate regăsindu-se Italia, Spania, Franța), doar 10 dintre cele 47 de state au activat art. 15 din Convenție.

Observând evoluția cazurilor de infectare cu virusul SARS-COV-2 în cele două luni pentru care starea de urgență a fost instituită, dar și numărul de teste efectuate, întrebarea legitimă este de ce România nu a putut gestiona situația (mai puțin gravă decât în alte state) prin instuirea unor măsuri care sa nu încalce drepturi fundamentale, ocrotite de Convenție? Derogarea în temeiul art. 15 din CEDO este o confirmare a depășirii unor criterii de proporționalitate a măsurilor impuse, iar faptul că acestea au devenit opozabile în urma Notificărilor verbale, nu atrage automat si caracterul legitim al acestora.

De asemenea, tocmai pentru a evita situații ce contravin principiilor promovate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în condițiile extraordinare din lunile martie și aprilie, *Comitetul* European pentru *Prevenirea Torturii* şi a Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante ("CPT") din cadrul Consiliului Europei a enunțat, în data de 20 martie, imediat după punerea mea în carantină, o serie de linii directoare privind tratamentul persoanelor private de libertate. Astfel, dintre principiile promovate de CPT, amintesc:

- Punctul nr. 4 afirmă că orice măsură restrictivă luată cu privire la o persoană privată de libertate în contextul împiedicării răspândirii virusului, trebuie să aibă o **bază legală, să fie necesară, proporțională, să nu aducă atingere demnității umane și să fie temporară**. Persoanele private de libertate, în acest context, trebuie să primească toate informațiile necesare cu privire la măsurile luate.

Observăm că măsura carantinei, deși are o bază legală (Ordinul nr. 414/2020, (cu grave vicii de legalitate, constatate indirect prin Decizia CCR nr. 458/2020 pronunțată în dosarul nr. 639D/2020), **nu respectă cerința proporționalității**, așa cum rezultă din cuprinsul prezentei cereri. De asemenea, neexistând nicio informare, care să îndeplinească un standard acceptabil, privind măsura luată (durata mi-a fost confirmată oral, nu există un act de instituire a măsurii, rezultatul testului nu mi-a fost comunicat în mod oficial) suntem clar în prezența unui abuz realizat la umbra derogării de la art. 15 din CEDO. În ceea ce privește punerea în executare a măsurii privative de libertate, respectiv a carantinei, situația de fapt contravine în mod flagrant celor enunțate de CPT și a prevederilor Convenției. Amintim că derogarea de la art. 15 din CEDO nu se extinde asupra art. 3 si art. 7 din Convenție. Astfel, **nu există o bază legală pentru încuierea ușii cu cheia sau a servirii hranei de pe jos, măsura aduce clar atingere demnității umane și nu este nici proporțională, nici necesară cu scopul urmărit. Nu în ultimul rând, ˝detenția˝ la care am fost supus a depășit chiar și termenul de 14 zile.**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

- Punctul nr. 8 prevede faptul că, în cazul persoanelor aflate sub efectul unor măsuri privative de libertate, cum este carantina, **importanța și necesitatea interacțiunii umane, zilnice, ar trebuie să fie realizată în mod consecvent**.

Faptul că agenții statului român au înțeles necesitatea interacțiunii solicitate de CPT în mod total eronat, este demonstrată de măsura încuierii ușii de hotel cu cheia, în mod continuu, deși în hotelul respectiv nu exista personal cu care puteam lua contact sau alte persoane ce ar fi putut fi considerate a fi în pericol.

De asemenea, Avocatul Poporului, în baza informațiilor primite cu privire la modul de aplicare a măsurilor privative de libertate, în contextul prevenirii răspândirii noului coronavirus, a activat Mecanismul Național de Prevenire a Torturii și a început monitorizarea spitalelor și centrelor de carantină. La momentul carantinării mele acest mecanism nu era funcțional. Reprezentanții instituției Avocatului Poporului au adus următoarele precizări[5], prin raportare la prevederile Convenției împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York și ratificată de România prin Legea nr. 109/2009 și la Protocolul opțional, adoptat la New York în 2002. **În lumina acestor reglementări internaționale, privarea de libertate în condiții de pandemie, a determinat instituția Avocatului Poporului să considere că *orice loc în care persoana este lipsită de libertate, de unde nu poate să plece prin voința proprie, este considerată loc de detenție, iar prin Mecanismul Național de Prevenire se urmărește respectarea drepturilor și demnității persoanelor aflate în acele locuri.***

Având în vedere condițiile prevăzute de legislația citată anterior, este clar că un centru de carantinare, deși apare ca excepție, are caracterul unui loc de detenție, alături de centre de detenție sau educative.

Această constatare este susținută și de ceea ce Subcomitetul Națiunilor Unite pentru Prevenirea Torturii (SPT) a reținut, conform Precizărilor din 11.06.2020, anume că *orice loc în care o persoană este ținută în carantină și care nu este liberă să îl părăsească, este loc de detenție conform Protocolului Opționa*l.

În consecință, **excepția prevăzută de litera e) a art. 5 CEDO,** chiar corelată cu derogarea în caz de urgență (derogare care nu instituie o prezumție de legalitate a măsurilor luate), posibilă în temeiul art. 15 CEDO, **nu este una absolută, ea trebuie să fie proporțională și necesară și să nu contravină altor prevederi ale dreptului internațional. Excepția trebuie interpretată prin intermediul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Convenției de la New York privind prevenirea torturii.**

[5] Precizările Avocatului Poporului privind Mecanismul Național de Prevenire, din data de 11.06.2020.

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Astfel, similar prevederilor art. 53 din Constituția României, **Curtea Europeană a Drepturilor Omului a explicat că principiul proporționalității constă într-un test în patru puncte care evaluează**:

- dacă măsura care interferează cu un drept este potrivită pentru atingerea obiectivului (obiectiv legitim într-o societate democratică);
- dacă este necesar în acest scop;
- **dacă există altă modalitate mai puțin restrictivă**;
- **dacă îngreunează excesiv individul în comparație cu beneficiile pe care își propune să le asigure**.

Relevantă pentru prezența speță este cauza Enhorn v. Suedia (cererea nr**.** 56529/00). Curtea a reținut în cauza amintită că, în cazul în care statul ia măsuri ce limitează libertățile persoanei și o privează pe aceasta (prin carantinare) de libertatea sa, pentru a preveni răspândirea unei boli infecțioase, este necesară parcurgerea unor etape:

- trebuie demonstrat că răspândirea bolii reprezintă un pericol pentru sănătatea publică;
- carantinarea (detenția) persoanei infectate reprezintă ultima măsură rămasă a fi aplicată pentru a împiedica răspândirea bolii;
- **alte măsuri mai puțin intruzive au fost considerate insuficiente sau ineficace, lucru ce poate fi dovedit.**

În lipsa acestor condiții cumulative, baza legală, în viziunea Curții, pentru a impune o măsură precum detenția, nu mai poate exista.

Prima instanță nu a analizat criteriul proporționalității prin prisma celor invocate de către subsemnatul.

Dacă în luna martie, situația epidemiologică existentă a justificat introducerea carantinei instituționalizate pentru a preveni răspândirea rapidă a virusului si a bolii generate de acesta, situația nu a justificat și lipsa unei legislații primare de adoptare, deficiențele de aplicare a măsurii și nici neadaptarea măsurii luate în funcție de situația de fapt.

În speță, testul de proporționalitate, dar și elementele reținute de Curte în cauza Enhorn v. Suedia, trebuie aplicate și la situația de fapt prezentată la secțiunea A a prezentei cereri. Prin urmare, vom observa că, deși scopul urmărit prin instituirea măsurii carantinei instituționalizare a fost limitarea răspândirea noului

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

coronavirus și protejarea sănătății populației, astfel încât ea apare că necesară în contextul existent la momentul emiterii Ordinului, anumite precizări se impun: **la momentul plasării în carantină instituționalizată, nu am fost testat, a existat o singură recoltare în vederea testării, însă am aflat rezultatul testului abia cu ocazia depunerii înscrisurilor în primă instanță de către pârâte**.

Prin urmare, rămânerea sub efectul măsurii doar în temeiul unei prezumții de infectare cu noul coronavirus, apare ca excesivă. Cu toate acestea, m-am supus prevederilor în vigoare și am respectat în continuare restricțiile impuse. În ciuda lipsei rezultatului testării și cu luarea în considerare a conduitei avute pe durata întregii proceduri, reprezentanții statului au considerat proporțional cu scopul urmărit încuierea ușii din exterior și izolarea mea față de puținii oameni existenți în hotel. Or, dacă pentru persoanele care au fost testate pozitiv, deși boala nu s-a manifestat, o astfel de măsură (carantina instituționalizată) poate fi admisă că fiind necesară, pentru persoanele testate negativ sau a căror situație nu a fost clarificată, nefiind realizată o testare, ea apare ca fiind disproporțională. **Este clar că o altă măsură, cu un grad de intruziune mai scăzut pentru libertățile fundamentale ale persoanei se impunea a fi luată**. Faptul că acest lucru nu a fost realizat, din contră, am fost supus unor tratamente degradante prin sechestrarea în camera de hotel și servirea meselor de pe mochetă din fața ușii, demonstrează abuzul autorităților în implementarea măsurilor în contextul COVID-19. În acest caz, revine în sarcina autorităților să demonstreze faptul că luarea unei măsuri mai puțin drastice nu putea fi realizată, în caz contrar, conform celor statuate de Curtea Europeana a Drepturilor Omului, condițiile care legitimează o măsură privativă de libertate nu sunt îndeplinite, iar măsura devine nelegală.

De asemenea, în cauza **Kuimov v. Rusia,** (cererea nr. 32147/04), Curtea a reținut că în cazul unor restricții privind drepturi fundamentale, standardul ce trebuie atins este ca aceste măsuri să fie necesare într-o societate democratică și proporționale cu scopul legitim urmărit prin implementarea lor. Curtea ține cont de marja de apreciere pe care statul o deține în astfel de cazuri, cu toate acestea, o privare de libertate (carantină) trebuie să fie o măsură temporară și întreruptă imediat ce circumstanțele permit. Orice restricții de lungă durată cu un grad de severitate ridicat sunt, în funcție de particularități, văzute ca fiind disproporționale față de scopul legitim urmărit.

Prima instanță face trimitere în motivarea sentinței la cauza Terheș v. România, dar aceea se referă la situația cetățenilor care s-au aflat în lockdown la propriile lor domicilii în perioada 15.03-15.05.2020, iar nu la situația subsemnatului, care am fost plasat în carantină instituționalizată și supus unor tratamente degradante de către autorități. De aceea, în cauza Terheș v. România CEDO a dat o decizie de inadmisibilitate, iar nu de respingere ca nefiind întemeiată. În această cauză, Curtea a acordat importanță faptului că reclamantul nu a explicat în mod concret efectele pe care măsura contestată le-a avut asupra stării sale. Astfel, nu a pretins că a trebuit să rămână închis

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

constant la domiciliu pe întreaga durată a stării de urgență. Într-un mod mai general, Curtea a constatat că persoana în cauză nu a prezentat nicio probă concretă pentru a descrie în ce mod au afectat-o restricțiile de deplasare.

c) **Art. 21 din Constituție** prevede următoarele:

"(1) Orice persoană se poate adresa justiţiei pentru apărarea drepturilor, a libertăţilor şi a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept."

Ordinul nr. 414//2020 eșuează în a oferi o metodologie privind instituirea unor astfel de măsuri privative de libertate, ceea ce contravine cerințelor de previzibilitate și claritate legislativă, mai ales când măsurile afectează drepturi și libertăți fundamentale (libertate individuală, libera circulație). Un element esențial care nu a fost prevăzut prin Ordin și nici printr-un act normativ ulterior este calea de atac pe care persoanele supuse măsurilor de carantină și/sau izolare la domiciliu o pot exercita.

În acest sens, s-a pronunțat și Judecătoria Baia Mare, în dosarul 5354/182/2020, prin care a admis ordonanța președințială formulată de către o persoană supusă în mod nelegal măsurii carantinei. Astfel, în lipsa unei căi de atac prevăzute de lege, reclamantul a invocat prevederile Codului de procedură civilă pentru a putea beneficia de o măsură prin care să îi fie protejat dreptul la libertate și siguranță.

Conform **Sentinței civile nr. 3787/18.06.2020 pronunțată de Judecătoria Baia Mare în dosarul nr. 5354/182/2020**: *cererea formulată apare ca fiind admisibilă [....] cu atât mai mult cu cât, măsura supusă analizei instanței nu a fost dispusă printr-un act de procedură care să prevadă o altă posibilitate de a fi cenzurat de către instanța de judecată. Din analiza actelor depuse la dosarul cauzei tocmai de către pârâți, rezultă că măsura carantinări instituționalizate luată față de reclamant nu a fost dispusă în mod efectiv prin niciun înscris sau act [...], în care să se prevadă temeiul de drept în baza căruia a fost luată măsura, momentul la care a fost luată măsura, termenul pentru care a fost luată măsura și în mod obligatoriu calea de atac pe care cel împotriva căruia a fost luată măsura o poate exercita împotriva măsurii luate [...],* ***fiind imposibil de acceptat ca o măsură restrictivă de drepturi și privativă de libertate să poată fi luată împotriva unui cetățean în lipsa unui act de procedură și pe care act acesta să nu-l poată contesta în fața instanței, în condițiile în care dispozițiile art. 23 alin. 1 din Constituția României prevăd în mod expres că „ Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile****."*[6]

[6] Sentința civilă nr. 3787 din 18.06.2020, Judecătoria Baia Mare

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Confirm faptul că situația reținută în sentința mai sus menționată este asemănătoare cu situația de fapt supusă atenției instanței prin prezenta cerere. La momentul carantinării, respectiv la 20.03.2020 nu mi-a fost comunicat niciun act prin care să fie prevăzută modalitatea de cenzurare a unei astfel de măsuri. De asemenea, termenul de 14 zile mi-a fost confirmat doar în mod oral de către reprezentanții DSP Brăila.

De asemenea, instituirea măsurii carantinei în condițiile anterior descrise contravine și art. 9 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului care prevede faptul că *„nimeni nu trebuie să fie arestat, deţinut sau exilat în mod arbitrar”,* dar și art. 9 parag. 1-5 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice care stabilește la paragraful 1 următoarele: *„orice individ are dreptul la libertate şi la securitatea persoanei sale. Nimeni nu poate fi arestat sau deţinut în mod arbitrar. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa decât pentru motivele legale şi în conformitate cu procedura prevăzută de lege”,* iar paragraful 5 prevede in mod expres 5 faptul că *„orice individ care a fost victima unei arestări sau* ***detenţiuni ilegale are drept la o despăgubire****.”*

De asemenea, prima instanță nu a reținut nici faptul că subsemnatul am fost ținut cu o zi în plus față de cele 14 zile prevăzute în OMS 414/2020.

ii) Chiar și în situația în care admitem că măsura carantinei instituționalizate în general este permisă, ea nu era permisă în cazul particular al subsemnatului

Conform art. 1 alin. 1 din cuprinsul OMS nr. 414/2020 (forma aplicabilă la 19.03.2020), se instituie măsura de carantină instituționalizată pentru **persoanele asimptomatice care intră pe teritoriul României venind din zonele cu transmitere comunitară extinsă afectate** de COVID-19 (zona roșie).

Prin apărările formulate, DSP Brăila reiterează aceste prevederi normative, pe care le considerăm excesive și nelegale, ca fiind acelea în baza cărora a acționat. De asemenea, Instituția Prefectului susține la pagina 4 din întâmpinare că luarea măsurii de carantină instituționalizată era necesară, având în vedere zona de proveniență și actele normative în vigoare.

Observăm că la momentul plasării mele în carantină se impuneau a fi analizate de către autorități (persoanele abilitate din cadrul DSP și de direcțiile specializate din cadrul Ministerului Sănătății, conform art. 9 din OMS nr. 414), două condiții esențiale:

1. Dacă țara din care repatrierea a avut loc este clasificată drept zonă cu transmitere comunitară extinsă;
2. Dacă persoana plasată în carantină este o persoană asimptomatică.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Principala problemă privind legalitatea măsurii impuse este chiar determinarea statutului de persoană asimptomatică pentru subsemnatul. De asemenea, art. 6 alin 1 și 2 din OMS nr. 414/2020 **prevedeau în mod expres o acțiune suplimentară pentru confirmarea condiției nr. 2. Astfel, la intrarea în carantină urma a se efectua un test pentru COVID-19 persoanelor asimptomatice venite din zonele afectate (zonele roșii).**

Din interpretarea textelor normative menționate reiese că o persoană va fi considerată asimptomatică, chiar înainte de efectuarea unui test, doar în temeiul criteriului zonei de proveniență, **aspect ce a generat o privare nelegală de libertate prin concursul instituțiilor abilitate.**

Conform Definiției de caz pentru Sindromul respirator acut cu noul coronavirus (COVID-19) elaborată la 16.03.2020, prin caz suspect vom înțelege cazul unei persoane **simptomatice,** dar care încă nu a fost testată. Precizez că subsemnatul nu am declarat niciun simptom care să se încadreze în definiția de caz.

Astfel un **caz suspect** îl reprezintă un pacient cu infecție respiratorie acută (debut brusc al cel puțin unuia din următoarele: tuse, febră, durere în gat, scurtarea respirației (creșterea frecvenței respiratorii) care necesită sau nu spitalizare **ȘI** care în perioada de 14 zile anterioare debutului simptomelor a întrunit cel puțin unul din următoarele criterii epidemiologice: (1) a avut contact apropiat cu un caz confirmat de COVID-19 **sau** (2) a avut istoric de călătorie internațională. Subsemnatul am îndeplinit doar o primă condiție – istoricul de călătorie internațională, neputând fi considerat un caz suspect.

Cazul confirmat, conform Metodologiei existente la momentul intrării în carantină a Subsemnatului este reprezentat de o persoană cu confirmare în laborator a infecției cu SARS-CoV-2, indiferent de semnele și simptomele clinice.

Pentru **cazul probabil** – așa cum poate fi calificată situația subsemnatului - conform clasificării și metodologiei elaborate de Institutul Național de Sănătate Publică, la momentul plasării Subsemnatului în carantină**, nu exista o definiție sau alte criterii pentru determinarea persoanelor ce pot fi încadrate astfel și a măsurilor care se impun a fi luate față de acestea.**

Prin urmare, criteriul zonei de proveniență (**condiția istoricului de călătorie internațională) nu este prin el însuși suficient să justifice un caz probabil de infectare cu noul coronavirus și, cu atât mai mult, în lipsa unor rezultate de laborator, că persoana ce provine dintr-o zonă roșie este asimptomatică.** De asemenea, pentru clasificarea drept caz suspect, conform definiției de caz, prezența unei infecții respiratorii acute era obligatorie**. Cu toate acestea, ministrul sănătății, printr-o formă de delegare legislativă care oricum excede cadrului constituțional – sancționată de altfel de Curtea**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Constituțională, instituie o prezumție legală (în baza unicului temei al zonei de proveniență) privind starea de pacient asimptomatic.

În baza acestui unic temei, înainte de efectuarea oricărui test au fost instituite măsuri restrictive de libertate – plasarea în carantină instituționalizată. Mult mai grav, așa cum a fost situația subsemnatului este **lipsa testării**, care face ca măsura carantinării să subziste în baza prezumției anterior menționate. În acest caz, având în vedere lipsa de proporționalitate și gradul de îngrădire al libertății persoanei, **consider că m-am aflat sub efectul unei măsuri privative de libertate**.

Prin apărările formulate, DSP Brăila susține că testarea subsemnatului a fost realizată la 21.03.2020, rezultatul fiind negativ. **Mai departe, prin Întâmpinarea formulată, pârâta susține că rezultatul testului a fost negativ, astfel încât prin raportare la procedurile stabilite de Institutul Național de Sănătate Publică, nu a fost comunicat rezultatul către persoana în cauză (pg. 5 din Întâmpinare**).

Cu toate acestea, prin răspunsul oferit la întrebarea nr. 6 din Interogatoriul propus**, pârâta susține contrariul, anume că rezultatul negativ al testului a fost comunicat telefonic subsemnatului.**

Contradicția clară între cele susținute de pârâtă și lipsa unui înscris oficial din care să rezulte cu claritatea că subsemnatul am fost testat și rezultatul a fost negativ reprezintă temei suficient pentru a reține ipoteza suspiciunii unei lipse a testării efective a subsemnatului.

De asemenea, coroborat cu declarația martorului Nelu Calu, care afirmă că rezultatul testului l-a aflat „pe vorbe" la sfârșitul perioadei de carantină, denotă cele susținute de subsemnatul, că nu ni s-au comunicat rezultatele la timp și nici printr-un act oficial.

În încheiere, subliniez încă o dată că subsemnatul am fost ținut în carantina instituționalizată cu o zi în plus față de termenul de 14 zile prevăzut de OMS 414/2020, lucru pe care prima instanță nu îl reține deloc în cuprinsul sentinței civile apelate.

B.2. FAPTA ILICITĂ REPREZENTATĂ DE MODALITATEA DE PUNERE ÎN EXECUTARE A MĂSURII DE CARANTINARE – TRATAMENTE DEGRADANTE

În al doilea rând, prin blocarea continuă, cu cheia, a ușii camerei de hotel pe perioada carantinei, dar și a modului în care hrana a fost servită în această perioadă, consider că mi-a fost încălcat dreptul la demnitate, dreptul de a nu fi supus unor tratamente degradante și mi-a fost periclitată chiar integritatea fizică și psihică, după cum urmează:

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Conform art. 72 NCC, „*orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale, fiind interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute de art. 75 Cod civil*."

Observăm că demnitatea cuprinde atât onoarea, cât și reputația unei persoane. În doctrina de specialitate a fost reținut faptul că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, dar și de modul în care ceilalți o percep sub acest aspect. Onoarea are, astfel, un caracter social, iar nu unul individual.[7]

Având în vedere că am înțeles foarte bine contextul epidemiologic și importanța aplicării anumitor măsuri pentru a limita răspândirea virusului SARS-CoV-2, dar și a faptului că am cooperat cu autoritățile astfel încât am respectat cu strictețe cerințele impuse (pe parcursul transferului către centrul de carantină, dar și în perioada petrecută acolo), modul în care reprezentanții autorităților publice române au înțeles să se comporte în fapt este fără echivoc contrar legilor și bunelor moravuri. Nu a existat în niciun moment vreo intenție de a părăsi centrul de carantină sau de a încălca în alt mod restricțiile impuse.

Am acceptat respectarea acestor restricții în ciuda faptului că nu am fost testat la intrarea în carantină și în ciuda faptului că le-am transmis că pot să mă izolez în alt loc pe care îl dețin. Prin urmare, cele 14 zile petrecute în centrul de carantină, deși le-am considerat disproporționale în raport cu situația de fapt (în ciuda lipsei rezultatului testării), am continuat să fiu considerat asimptomatic), au trecut fără vreun incident pe care să îl inițiez. **Încuierea ușii de la hotel cu cheia, în mod continuu, este în mod vădit o încălcarea flagrantă a legilor și convențiilor în vigoare și a metodologiei de aplicare a măsurilor de prevenție în contextul COVID-19, dar și o modalitate de umilire**. **În niciun act normativ nu este prevăzută posibilitatea de a sechestra persoana plasată în carantină instituționalizată și de a o supune astfel unui tratament înjositor și extrem de împovărător**. **Abuzul comis de autorități a fost completat de modul degradant în care mi-a fost servită hrana, remedierea situației fiind posibilă doar după luarea unei poziții oficiale.**

Conform probelor administrate, hotelul unde am fost carantinat a fost desemnat spațiu suplimentar pentru carantinare prin Hotărârea nr. 12 din 19.03.2020 a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Brăila**. Prin Răspunsurile formulate la Interogatoriul propus, reprezentanții Instituției Prefectului au declarat (Răspunsul la întrebarea nr. 7) că, deși hotelul Flora a fost declarat centru de carantină printr-o hotărâre a Comitetului aflat sub conducerea Prefectului, criteriile pentru alegerea locației**

[7] O. Ungureanu, C. Jugastru, Persoanele, editura Rosetti, pg. 48

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

au fost stabilite de DSP Brăila. Cu toate acestea, DSP Brăila prin răspunsul la întrebarea nr. 10 din cuprinsul Interogatorului consideră că nu avea o astfel de obligație.

Având în vedere că ISU Dunărea nu a putut pune la dispoziție avizul privind securitatea la incendiu și nici dovada că o altă instituție abilitată (în speță, reprezentați DSP, ai direcțiilor specializate din Ministerul Sănătății sau din cadrul Prefecturii) a solicitat astfel de documente sau un control suplimentar cu privire la spațiul de carantinare, este evident pericolul la care, cu bună știință, am fost expus de către reprezentanții statului român.

În ceea ce privește blocarea ușilor de hotel, astfel încât subsemnatul am fost în fapt supus unui tratament asemănător celui din penitenciar, învederez instanței că **din probatoriul administrat rezultă că DSP Brăila a fost instituția care a solicitat o astfel de măsură**.

Astfel, prin **întrebarea nr. 12 din Interogatoriul comunicat pârâtei DSP Brăila**, subsemnatul am solicitat clarificări privind situația închiderii ușilor cu cheia pe durata carantinării. Prin răspunsul oferit, pârâta DSP Brăila **precizează că nu a emis niciun act în acest sens și nici nu a avut competență în asigurarea pazei și integrității persoanelor (aceasta fiind asigurată de ISU Brăila prin jandarmii săi).** De asemenea, la termenul din 18.02.2021 a solicitat pârâta emiterea unei Adrese către conducerea hotelului Flora utilizat ca centru de carantinare pentru furnizarea de informații suplimentare privind cele învederate de subsemnatul.

Prin Răspunsul formulat de reprezentanții Unita Turism, înregistrat la 07.04.2021 la dosarul cauzei, **cele declarate de pârâtă prin interogatoriu apar ca fiind nesincere**.

Extras Răspuns Unita Turism:

***"Urmare a dispozițiilor primite din partea funcționarilor din cadrul Direcției de Sănătate Publică – delegați în unitatea noastră, referitoare la modalitatea de a împiedica pe cât posibil contactul dintre diverse grupuri de persoane, pentru o perioadă camerele de hotel au fost încuiate, deschiderea acestora* făcându-se cu ocazia furnizării hranei."**

Pericolul în care m-am aflat în perioada în care ușa a fost încuiată din exterior este evident, mai ales dacă avem în vedere că în camerele de hotel exista posibilitatea de a se fuma, nu erau instalați senzori de fum și existau și alte cauze care puteau determina un incendiu în interior sau exterior (un scurtcircuit). De asemenea, din considerente psihologice, o astfel de măsură contravine oricăror standarde privind protecția drepturilor omului. O astfel de izolare, fără o justificare legală, care echivalează cu privarea de libertate realizată prin intermediul penitenciarelor pentru persoanele condamnate penal, a avut repercusiuni asupra stării mele mentale.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

De asemenea, **reiterez cele declarate de martorul propus – domnul Nelu Calu:**

- acestuia nu i-a fost comunicat rezultatul testului PCR, ci a aflat „pe vorbe" la finalul perioadei de carantina despre rezultatul negativ al testului;
- în ceea ce privește modul de servire a hranei, acesta a declarat că era lăsată pe jos, în holul hotelului, aspect pe care l-a perceput ca extrem de degradant;
- deși acesta a fost carantinat singur într-una dintre camerele de hotel, conform celor observate la momentul plasării în carantină, consideră că au fost aproximativ 110-120 persoane cazate în aproximativ 50 de camere;
- a fost încuiat în camera de hotel fără a fi anunțat în prealabil și fără a primi instrucțiuni pentru a acționa în caz de incendiu/urgență, considerând ca cei aproximativ 5 angajați ai hotelului nu ar fi putut acționa în timp util în cazul unui incendiu;
- a observat în primele 3 zile din perioada de carantinare un echipaj al Jandarmeriei care păzea hotelul; ulterior nu a mai putut observa un astfel de echipaj, fiind posibil ca aceștia să fi staționat într-o altă zonă a hotelului;
- a fost șocat de reacția unei persoane îmbrăcată în costum alb care la momentul la care ușa era descuiată pentru a prelua hrana, fugea de teama să nu se infecteze.

Declarația dată de acesta în fața instanței este în concordanță cu cele afirmate de subsemnatul prin cererea de chemare în judecată.

De asemenea, din considerente psihologice, o astfel de măsură contravine oricăror standarde privind protecția drepturilor omului. O astfel de izolare, fără o justificare legală, care echivalează cu privarea de libertate realizată prin intermediul penitenciarelor pentru persoanele condamnate penal, a avut repercusiuni asupra stării mele mentale.

- **Art. 3 din CEDO**

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante".

Tratamentele inumane sau degradante sunt rezultatul unor situații de fapt, concretizate în producerea unor trauma psihice și/sau fizice de un anumit nivel, de către agenți/reprezentanți ai statului.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

În prezenta speță, așa cum rezultă și din aspectele expuse anterior, chiar de la momentul carantinării la hotelul Flora din stațiunea Lacul Sărat, am fost încuiat cu cheia în camera de hotel. În incinta hotelului, în afara altor persoane supuse măsurii de carantină nu exista personal, astfel încât sechestrarea în camerele de hotel apare ca disproporțională, cu atât mai mult cu cât afară existau jandarmi care păzeau hotelul.

În acele 14 zile m-am simțit încarcerat, în postura unui deținut, dar fără a fi comis o faptă penală și fără să existe o hotărâre de condamnare. Încuierea ușii a persistat pe toată durata carantinei, chiar dacă se cunoștea faptul că testul efectuat pentru virusului SARS-COV-2 a fost unul negativ.

Modul de servire al hranei a fost și el similar celui folosit în penitenciare. Așa cum rezultă din descrierea situației de fapt, am fost nevoit să ridic mâncarea lăsată pe mocheta din fața camerei, chiar dacă într-o caserolă, un spațiu neigienizat și care cu siguranță era un factor de risc. E adevărat că, după sesizarea mea scrisă, la două zile, mi-au pus mâncarea pe un suport în fața ușii, dar acest lucru nu scuză comportamentul anterior.

Tratamentul degradant atentează la demnitatea umană și generează victimelor sentimente de anxietate şi inferioritate. Prin aceste tratamente se dorește o umilire a victimei, o devalorizare a acesteia cu scopul de a o înfrânge moral. Deși caracterul public al tratamentului poate fi un element important pentru aprecierea acestuia ca fiind degradant, când înjosirea victimei are loc în prezența altor persoane, caracterul public al tratamentului nu este obligatoriu. **Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că un tratament va rămâne a fi degradant chiar dacă elementul public lipseşte, fiind „suficient ca victima să se simtă înjosită în ochii săi”** (Tyrer c. Regatul Unit, nr. 5856/72).

Modul brutal în care reprezentanții statului român au aplicat prevederile privind carantina constituie un exemplu de tratament degradant, o situație ce nu trebuie trecută cu vederea, ci sancționată ca atare. Prin modalitatea de servire a hranei, fiind încuiat în camera de hotel, dar și prin abordarea globală a celor desemnați cu implementarea măsurilor, m-am simțit denigrat, înjosit și devalorizat că ființă umană. Simplă prezumție că aș putea fi infectat cu SARS-CoV-2, menținută deși un teste nu a fost realizat, a dat naștere unei atitudini neconforme cu standardele privind protecția drepturilor omului.

În virtutea art. 3 din CEDO, autoritățile statale au de îndeplinit anumite obligații. O primă obligație este una negativă, respectiv abținerea reprezentanților statului de la aplicarea de tratamente degradante persoanelor aflate sub jurisdicția lor. Curtea a reținut existența unei responsabilități obiective a statului în această situație. De asemenea, o altă obligație a statului este aceea de a lua toate măsurile necesare de natură să împiedice supunerea persoanelor la tratamente inumane sau degradante, obligație ce trebuie

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

corelată cu obligația pozitivă de ordin procedural de a identifica și pedepsi persoanele responsabile de aplicarea unor rele tratamente.

Astfel, în data de 24.03.2020 am formulat o sesizare către Instituția Prefectului – Județul Brăila, Inspectoratul de Jandarmi – județul Brăila, Departamentul pentru Situații de Urgență și către Direcția de Sănătate Publică Brăila. În cuprinsul Adresei am precizat situația de fapt, am descris condițiile de carantinare de la locul indicat și am solicitat să fie luate măsuri pentru a nu mai fi încuiat în camera de hotel

În urma sesizării transmise, am primit o notificare de la reprezentanții Instituției Prefectului – județul Brăila, la 31.03.2020 prin care mi-a fost adus la cunoștință faptul că aspectele sesizate vor fi cercetate și voi primi un răspuns în termen legal. Menționez că intrarea în carantină a fost realizată pe 20.03.2020, situația descrisă prin Adresa înaintată era una urgentă care ar fi trebuit să determine măsuri urgente și verificări, cu celeritate, imediat de la înregistrarea sesizării. Cu toate acestea, răspunsul scris, fără ca în concret să fie luate măsuri, mi-a fost comunicat în luna aprilie.

Prin urmare, statul român prin reprezentanții săi a încălcat în mod flagrant obligațiile ce îi revin în temeiul art. 3 din CEDO. Atitudinea pasivă a statului prin reprezentanții săi contravine conduitei cerute de Curte. Astfel, era nevoie de luarea unor măsuri urgente pentru încetarea sechestrării în camera de hotel, declanșarea unei anchete, identificarea persoanelor care au aplicat în mod excesiv și fără temei legal astfel de tratamente. Cu toate acestea, chiar prin răspunsul recepționat în luna aprilie, reprezentanții statali își recunosc vina și atitudinea pasivă avută, asigurându-mă că totul s-a desfășurat legal, fără a prezenta dovezi în acest sens.

În concluzie, încuierea ușii de la hotel cu cheia, în mod continuu, este în mod vădit o încălcarea flagrantă a legilor și convențiilor în vigoare și a metodologiei de aplicare a măsurilor de prevenție în contextul COVID-19, dar și o modalitate de umilire. În niciun act normativ nu este prevăzută posibilitatea de a sechestra persoana plasată în carantină instituționalizată și de a o supune astfel unui tratament înjositor și extrem de periculos. Abuzul comis de autorități a fost completat de modul degradant în care mi-a fost servită hrana, remedierea situației fiind posibilă doar după luarea unei poziții oficiale.

C. PREJUDICIUL

Prejudiciul reprezintă expresia patrimonială a daunei pe care a înregistrat-o victima. Prin urmare, prejudiciul reprezintă o categorie juridică, care permite patrimonializarea daunei în scopul de a o face aptă de a fi reparată civil, astfel prejudiciul ni se înfățișează ca o despăgubire datorată.

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În temeiul art. 253 alin. 4 Cod civil, deși în prezența unor daune morale, solicit repararea prejudiciului prin mijloace patrimoniale. Reparația patrimonială are ca finalitate compensarea și atenuarea suferințelor psihice generate de măsurile luate în perioada 20.03 – 03.04.2020.

În temeiul art. 1385 alin. 1 Cod civil, consider că este incident și principiul reparării integrale a prejudiciului. Astfel, despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea efectiv suferită (damnum emergens), cât și câștigul pe care în condiții obișnuite le-aș fi putut realiza și de care am fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-am făcut pentru limitarea prejudiciului (lucrum cessans).

Având în vedere elementele de fapt și vătămarea adusă drepturilor și intereselor legitime în perioada 20 martie – 3 aprilie 2020, suntem în prezența unor daune morale. Conform doctrinei, daunele morale constau în dureri psihice aduse personalității afective sau sociale, cum sunt: **atentatele la onoarea și demnitatea victimei**.[8]

Conform art. 253 alin. 4 NCC raportat la art. 221 NCC, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat. De asemenea, potrivit art. 1349 alin. (1) orice persoană are obligația să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Potrivit alin. 2 de la același articol, cel care acționează cu discernământ răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

Prejudiciul suferit este unul cert. Caracterul cert este incident atunci când existența prejudiciului este sigură și actuală. Consider că trebuie să avem în vedere tratamentul degradant la care am fost supus în perioada de carantină, ce a creat un disconfort psihologic acut. De asemenea, prin măsurile luate mi-a fost pusă în pericol chiar integritatea fizică. Punerea în executare a măsurilor privind carantinarea ce a culminat cu o privarea de libertate și condiții degradante de detenție, modalitatea în care mi-a fost servită masă, izolarea și stigmatizarea concretizată prin încuierea camerei de hotel au generat daune morale considerabile ce necesită o despăgubire proporțională.

De asemenea, în ceea ce privește celelalte condiții privind prejudiciul pentru ca acesta să fie considerat reparabil, menționez faptul că prin formularea prezentei cereri de chemare în judecată, având în vedere că sunt titularul drepturile și interesele legitime încălcate, prejudiciul are un caracter personal. De asemenea, între prejudiciul existent și fapta ilicită (încălcarea drepturilor și libertăților) există un raport de

[8] Liviu Pop, Ionuț-Florin Popa, Stelian Ioan Vidu, Curs de Drept civil. Obligațiile, editura Universul Juridic 2015, pg. 332;

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

cauzalitate ce rezultă din chiar săvârșirea faptelor ce urmează a fi dovedită prin mijloacele de probă solicitate în finalul cererii și din însăși săvârșirea faptei.

D. VINOVĂȚIA

Conform art. 1357 (2) Cod Civil autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă. Prin urmare, dacă fapta ilicită care a generat prejudiciul este imputabilă autorului, atunci obligația de reparare va exista indiferent de formă de vinovăție.

De asemenea, **pentru obligațiile generate de art. 3 și 5 din CEDO avem o răspundere obiectivă întemeiată pe ideea de garanție**.

* * *

SCUTIREA DE LA PLATA TAXEI JUDICIARE DE TIMBRU

În speță, fiind vorba despre o acțiune în pretenții ce are ca obiect repararea patrimoniala a daunelor morale, generate de încălcarea unor drepturi fundamentale (dreptul la libertate si siguranță, dreptul al demnitate, dreptul de a nu fi supus la rele tratamente sau tortura) prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New Yorkși de legislația națională, de către statul român prin agenții săi, considerăm actiunea ca fiind scutită de taxă de timbru.

Conform **art. 29 alin. 1 lit. j)** din OUG 80/2013, sunt scutite de taxa de timbru acțiunile privind stabilirea și acordarea despăgubirilor civile pentru pretinse încălcări ale drepturilor prevăzute la **art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, cu modificările ulterioare;**

De asemenea, pentru scutirea privind taxa de timbru, supunem atenției instanței **Decizia Curții Constituționale nr. 778 din 12 mai 2009**. Astfel, prin această decizia a fost constată neconstituționalitate modificării Legii nr. 146/1997. Astfel, Curtea a reținut că abrogarea art. 15 lit. f¹) (care prevedea o scutire de taxă pentru actiunile privind daune morale) este neconstituțională, deoarece contravine prevederilor art. 1 alin. 3 şi ale art. 21 alin. 1 şi 2 din Constituţia României, precum şi ale art. 6 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu
W www.uscov.eu

Ulterior, Legea 146/1977 a fost abrogată prin OUG 80/2013, cu toate acestea ceea ce Curtea a statuat prin Decizia CCR nr. 778/2009 continuă să producă efecte. Daca modificările introduse prin OUG nr. 34/2001 de abrogarea a scutirii pentru acțiunile intentate de persoanele ale căror drepturi ale personalității fuseseră încălcate au fost declarate neconstituționale, cu atât mai mult, lipsa unei prevederi contrare în OUG 80/2013 nu poate înlătura efectele Deciziei CCR.

Prin urmare, prin aplicarea in extenso a prevederilor Deciziei CCR nr. 778/2009, în virtutea liberului acces la justiție si a dreptului la un proces echitabil, având în vedere obiectul prezentei cereri de chemare în judecată, solicităm să luați act de scutirea ce intervine privind plata taxei judiciare de timbru.

În temeiul art. 223 alin. 3 NCPC, subsemnatul solicit judecarea cauzei și în lipsa părților legal citate.

În drept:

- art. 72, art. 221, art. 253 alin. 4, art. 1349, art. 1357 și următoarele, art. 1381 și următoarele din NCC;
- art. 23, art. 21, art. 53 din Constituția României;
- art. 3 și art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- art. 9 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului;
- art. 9 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;
- Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York;
- Ordinul Ministrului Sănătății nr. 414/2020.

Probe: nu sunt probe noi în apel.

Atașez prezentei împuternicire avocațială.

RUSINOIU LAURENȚIU DANIEL
prin avocat Silvia Uscov

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA CIVILĂ

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Add. 23 Titus St., Ground Floor
040166 Bucharest 4, RO
Fax +40 216 362 714
W www.uscov.eu
Ph +40 787 532 600
E office@uscov.eu